

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti,
Constantin Alerguș,

judecînd, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocarul împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Molceanovschi Serghei Ghenadie,
născut la 17 iulie 1990, originar și
domiciliat mun. Chișinău, str. N. Zelinski,
nr.28, bl.2, ap. 24.

***Datele referitoare la termenul de
examinare a cauzei:***

- 1. Prima instanță: 02.04.2014 – 30.06.2014,*
- 2. Instanța de apel: 29.07.2014 – 17.09.2014,*
- 3. Instanța de recurs: 13.11.2014 – 03.02.2015.*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 iunie 2014, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Molceanovschi S. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 100 (una sută) ore.

S-a dispus menținerea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 21.07.2010.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Molceanovschi S., urmărind scopul întreprinderii personale a substanțelor narcotice, fără scop de înstrăinare, a

păstrat la domiciliul său din mun. Chişinău, str. N. Zelinski, 28/2 ap.24, substanţa narcotică, în stare uscată, marijuana cu masa de 5,2 grame şi răşină de cannabis cu masa de 0,1 grame, pînă la 12.02.2014 orele 16:00, cînd acestea au fost depistate şi ridicate de către colaboratorii de poliţie în cadrul percheziţiei îmfăptuite la domiciliul inculpatului.

Astfel, prin acţiunile sale, Molceanovschi S. a săvîrşit infracţiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal – *păstrarea, prelucrarea substanţelor narcotice, săvîrşite în proporţii mari, fără scop de înstrăinare.*

3. Sentinţa a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care inculpatul Molceanovschi S. să fie recunoscut vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 217 alin.(2) Cod penal şi să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni, ţinînd cont de prevederile art. 364/1 alin.(8) Cod procedură penală. În baza prevederilor art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită să-i fie adăugată parţial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentinţa Judecătoriei Botanica mun. Chişinău din 21.07.2010, stabilindu-i lui Molceanovschi S. o pedeapsă definitivă de 4 (patru) ani 6 (şase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului procurorul a invocat faptul că, pedeapsa stabilită prin sentinţă inculpatului este una prea blîndă în raport cu persoana celui vinovat, precum şi faptul că instanţa de judecată a aplicat neîntemeiat în privinţa inculpatului prevederile art. 90 alin.(11) Cod penal.

Apelantul a considerat că instanţa de fond la stabilirea pedepsei n-a ţinut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, şi anume că, inculpatul nu a conştientizat gradul de pericol social al infracţiunii comise anterior, a neglijat obligaţiunile stabilite prin sentinţa Judecătoriei Botanica, mun. Chişinău din 21.07.2010, ce urmau a fi respectate de către inculpat în legătură cu suspendarea executării pedepsei stabilite prin sentinţă, deoarece în termenul de probă a săvîrşit o altă infracţiune cu intenţie.

Acuzatorul de stat a considerat că instanţa de fond urma să aplice la stabilirea pedepsei prevederile art. 85, 87 Cod penal şi să-i stabilească inculpatului numai pedeapsa închisorii, chiar dacă inculpatul şi-a recunoscut vina şi se căieşte sincer. A considerat că prin aplicarea unei pedepse prea blînde nu se vor realiza scopurile legii penale, că există riscul comiterii de către inculpat a unor noi infracţiuni în timpul executării pedepsei stabilite prin sentinţa în cauză.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 17 septembrie 2014, apelul a fost admis, casată sentinţa în partea stabilirii

pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Molceanovschi S. a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa de 8 (opt) luni închisoare.

În baza art. 85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i s-a adăugat parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 21.07.2010, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 alin.(11) Cod penal, în privința lui Molceanovschi S. s-a menținut suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pentru un termen de probă de 4 (patru) ani.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Molceanovschi S. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a constatat că, instanța de fond contrar prevederilor art. 85 alin.(1) și art. 87 alin.(1) Cod penal, nu s-a expus privitor la cumularea pedepsei aplicate prin noua sentință cu partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 21.07.2010.

Totodată instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond neîntemeiat i-a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 100 (una sută) ore, aceasta în condițiile în care, potrivit prevederilor alin. (3) al art. 85 Cod penal, *pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.*

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a conchis că, inculpatului Molceanovschi S., respectând principiul legalității, proporționalității și echității pedepsei, urmează a-i fi aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare în limitele determinate de prevederile alin. (8) al art. 364/1 Cod de procedură penală. În opinia instanței de apel, anume această pedeapsă va atinge scopul de constrângere, dar și de reeducare, deoarece va impune inculpatul să-și revadă atitudinea față de valorile sociale, precum și comportamentul său față de membrii societății.

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a reținut prevederile art. 90 alin.(11) Cod penal, fiind menținută condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei, luând în considerație vârsta tânără a inculpatului, precum și faptul că acesta este angajat în câmpul muncii.

6. Decizia instanței de apel este atacată în termen cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în baza temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, invocând că, la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a apreciat obiectiv toate circumstanțele cauzei, gradul de pericol social al infracțiunii comise, astfel, fiindu-i aplicată inculpatului o pedeapsă prea blândă și inechitabilă.

Menționează faptul că, instanța de apel în decizia sa a conchis faptul că *inculpatul nu a făcut uz de șansa care i-a fost acordată anterior prin stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, săvârșind o nouă infracțiune*, ca în fine din nou să-i fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal.

Consideră că inculpatul urmează a fi condamnat doar la închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar.

7. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Recurentul invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul lărgit menționează că potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei

care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul lărgit reține faptul că, instanța de apel i-a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, inclusiv și modalitatea de executarea a acesteia, și anume, cu aplicarea prevederilor art. 90 alin. (11) Cod penal, care stipulează că, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată.

Potrivit acestor prevederi legale, instanța de judecată, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat, de condițiile și circumstanțele săvârșirii infracțiunii, *poate*, dar nu este obligată, să anuleze condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În speța dată Colegiul constată că, inculpatul Molceanovschi S. a fost condamnat anterior în baza sentinței Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 21.07.2010, prin care i s-a stabilit pedeapsa în baza art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal cu aplicarea art. 90 Cod penal, dispunându-se suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

Ulterior inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 150 ore, sau cu închisoare de pînă la un an.

Potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv.

Reieșind din aceste prevederi legale infracțiunea prevăzută de art. 217 al. (2) Cod penal se clasifică ca infracțiune ușoară, astfel în cazul examinat fiind posibilă aplicarea prevederilor art. 90 alin.(11) Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel corect a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoarea, care i-a fost stabilită, și a dispus suspendarea condiționată a executării acesteia, indicînd în decizia pronunțată motivele menținerii condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă (*pct. 5 din prezenta decizie*).

Instanța de recurs, în urma unei analize detaliate a deciziei atacate, conchide că la examinarea recursului declarat nu s-a constatat prezența în speță a temeiurilor de casare invocate de către recurent, prevăzute în art.

427 al. (1) pct. 6) și pct. 10) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar fi afectat soluția acesteia.

Reieșind din faptul că în cauza examinată n-a fost constatată prezența unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, Colegiul lărgit conchide că, recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tudor Cojocaru, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, în cauza penală în privința lui **Molceanovschi Serghei Ghenadie**.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la 03 martie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș